

Głowacki, Witold Włodzimierz

Symposium historyków farmacji w NRD

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 23/3-4, 813-814

1978

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zapalony geolog — około 1916 r. zainspirował proboszcza z miejscowości Hybe, Sinkowicza, do zajęcia się paleontologią, w wyniku czego stał się on pierwszym słowackim badaczem w tym zakresie.

W drugim dniu obrad uczestnicy mieli możliwość zapoznania się ze Słowackim Muzeum Górniczym w Bańskiej SzczaŃnicy. Posiada ono pięć działów: mineralogiczny, historii górnictwa, etnograficzny, historii walk z nawałą turecką i organizowany obecnie ogromny skansen budownictwa górniczego. Od czasu, gdy miałem możliwość oglądać je po raz pierwszy (przed dwudziestu laty), Muzeum rozwinęło się ogromnie. Przybyło wiele eksponatów, stworzono nowe ekspozycje w pięknych zabytkowych budynkach. W tymże czasie u nas całkowicie podupadło pięknie rozwijające się Muzeum Górnicze w Sosnowcu, zamknięta została ekspozycja historii górnictwa żelaza w Muzeum Okręgowym w Częstochowie, a w Wieliczce nadal tysiące zwiedzających musi podziwiać żałosne krasnoludki i inne podobne rzeźby z soli miejscowych wytwórców. Los wielu innych muzeów i zbiorów geologicznych musi również budzić niepokój. Można natomiast przypuszczać, że już wkrótce Bańska SzczaŃnica zajmie poczesne miejsce wśród europejskich ośrodków badań nad historią górnictwa i geologii.

Stanisław Czarniecki
(Kraków)

SYMPOZJUM HISTORYKÓW FARMACJI W NRD

Trzecie z kolei sympozjum w NRD, poświęcone tym razem omówieniu dyplomowego i podyplomowego wykształcenia farmaceutów w Niemczech Wschodnich w XIX i XX w. — jako przyczynek do rozwoju farmacji naukowej — odbyło się w dniach 7—9 IV 1978 r. w Erfurcie. Osiem referatów dotyczyło tematu głównego. Zreferowano wykształcenie? w instytutach prywatnych jeszcze w XVIII w. (H. R. Abe) i w uczelniach wyższych przed wprowadzeniem oficjalnego studium farmaceutycznego (J. Schröder), rozwój takiego studium w Halle (W. Piechocki) i w Lipsku (E. Mayr), sprawę dopuszczenia kobiet do zawodu aptekarskiego w 1897 r. (H. H. Froböse), aptekę Trommsdorffa jako ośrodka szkoleniowego (A. Säubert) i wypadek powołania inspektora aptek w 1850 r. (H. Hellmuth). Dalszy referat (H. Wollmanna — profesora z Greiswaldu) przedstawiał kierunki rozwoju studiów farmaceutycznych po 1945 r. Trzeba tu dodać, że dotychczasowych 6 ośrodków kształceniowych w NRD, które stanowiły sekcje przy wydziałach przyrodniczych, scalono ostatnio w 3 studia uniwersyteckie (Berlin, Greifswald, Halle). Sytuację nauczania farmacji na Węgrzech w XIX w. przedstawił P. Szigetvary.

Poza tematyką główną poruszono stosunek farmacji do filozofii (P. W. Ruff) i rozwój farmacji wojskowej (H. Löhr). Dwa referaty (H. J. Seidlein i R. Schweiberger) wytyczały zakres i program przedmiotu historii farmacji, który dopiero teraz ma być wprowadzony do studiów farmaceutycznych. Referat W. W. Głowackiego dotyczył zaginionego łacińsko-niemiecko-polskiego słownika farmaceutycznego, który ok. 1676 r. zestawiał Jerzy Felckel w śląskim Brzegu.

Sympozjum zorganizowała Sekcja Historii Farmacji przy Towarzystwie Farmaceutycznym w NRD pod przewodnictwem dr. Jurgensa Schrödera z Berlina, która obchodziła właśnie 10-lecie swego istnienia. Na obrady zostało zaproszonych dwóch historyków farmacji z Węgier, jeden z Czechosłowacji i dwóch z Polski (dr W. Szczepański i niżej podpisany).

Uczestnicy sympozjum zwiedzili także zbiór farmaceutycznych okazów muzealnych, wystawionych w Museum für Thüringer Volkskunde. Zbiór ten, który w przyszłości ma stanowić część stałej ekspozycji muzeum, dotyczył głównie pamiątek

po znanym farmaceucie erfurckim, prof. J. B. Trommsdorffie, aptekarzu, naukowcu, redaktorze i autorze podręczników (1770—1837).

Imprezy towarzyszące symposium dały możliwość zawiązania dalszych stosunków między niemieckimi historykami farmacji z NRD i historykami farmacji sąsiednich krajów socjalistycznych.

Witold Włodzimierz Głowacki
(Poznań)